

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **M. N.**, zastoupeného Mgr. Petrem Miketou, advokátem se sídlem Jaklovecká 1249/18, 710 00 Ostrava, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2, k žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 1. 2015, č. j. 2014/73029-421/1, o obnově řízení ve věci podpory v nezaměstnanosti,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 15. ledna 2015, č. j. 2014/73029-421/1 **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **p o v i n e n** zaplatit žalobci k rukám advokáta Mgr. Petra Mikety náklady řízení ve výši **11.228,- Kč** do 60ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení

[1] Rozhodnutím Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Ostravě ze dne 7. 8. 2014, č. j. FMA-11815/2014-A42 byla žalobci přiznána podpora v nezaměstnanosti od

5. 8. 2014, přičemž z odůvodnění plyne, že při výpočtu výše podpory bylo přihlédnuto k výsluhovému příspěvku, který ke dni vzniku nároku na podporu v nezaměstnanosti činil 6.120,- Kč. Podáním ze dne 16. 9. 2014, které bylo Úřadu práce ČR – Krajské pobočce v Ostravě doručeno dne 17. 9. 2014, žalobce požádal o obnovu řízení s odůvodněním, že došlo k podstatným změnám rozhodným pro nárok na podporu a výši její výplaty, konkrétně, že mu byl snížen výsluhový příspěvek na částku 835,- Kč.

[2] Správní orgán I. stupně, Úřad práce ČR – Krajská pobočka v Ostravě, rozhodl dne 19. 9. 2014, č. j. MPSV-UP/48569/14/FM tak, že žádost o obnovu řízení podle ust. § 100 odst. 1 písm. a) a odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítl, neboť dospěl k závěru o nedůvodnosti žádosti. Své rozhodnutí správní orgán I. stupně opřel, mimo jiné, o ust. § 159 a § 160 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o služebním poměru“), když dospěl k závěru, že přestože v rozhodnutí ředitele odboru sociálního zabezpečení Ministerstva vnitra (dále jen „ředitel odboru SZ MV“) ze dne 4. 9. 2014 je uvedeno „*za výsluhový příplatek se od 1. 8. 2014 považuje toliko tento rozdíl*“, tj. částka 825,- Kč, avšak tento závěr nemá oporu v zákoně, resp. odporuje dikci ust. § 160 zákona o služebním poměru, pročež správní orgán I. stupně konstatoval, že rozhodnutí v původním řízení bylo vydáno v naprostém souladu s tehdejšími i současným skutkovým stavem.

[3] Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím změnil rozhodnutí správního orgánu I. stupně toliko v odkazech na ustanovení správního řádu, o něž bylo rozhodnutí opřeno, v ostatním ponechal rozhodnutí správního orgánu I. stupně beze změny. Žalovaný se v podstatě ztotožnil se závěry správního orgánu I. stupně o tom, že nevyšly najevo dříve neznámé skutečnosti, které by existovaly v době původního řízení, a zároveň byly odvolateli (žalobci) ku prospěchu a odvolatel (žalobce) je nemohl v původním řízení uplatnit. Žalovaný dovodil, že v případě žalobce nebyly splněny podmínky pro obnovu podle ust. § 100 odst. 1 písm. a), ale ani podle písm. b) správního řádu, neboť nebylo zrušeno ani změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí v řízení o podpoře v nezaměstnanosti – žalovaný zdůraznil, že byla změněna pouze výše výplaty výluhového příspěvku nikoliv rozhodnutí o tomto příspěvku.

Obsah žaloby

[4] Žalobce v žalobě uvedl, že nesouhlasí s právním hodnocením správních orgánů, když podle jeho názoru došlo k takové změně skutečností rozhodných pro vyměření podpory v nezaměstnanosti, že je namístě řízení obnovit. Uvedl, že ředitel odboru SZ MV vydal dne 4. 9. 2014, č. j. OSZ-126466-24/D-Šm-2014 rozhodnutí, kterým byl žalobci stanoven s účinností od 1. 8. 2014 výsluhový příspěvek ve výši 825,- Kč, a zdůraznil, že z uvedeného rozhodnutí je tedy zřejmé, že výsluhový příspěvek činí právě částku 825,- Kč a žalovaný je vázán uvedeným rozhodnutím správního orgánu a nemůže z rozhodnutí činit jiné závěry než ty, které vyplývají ze samotného výroku správního rozhodnutí. Za situace, kdy s účinností od 1. 8. 2014 náleží žalobci výsluhový příspěvek ve výši 825,- Kč, je možné z vypočtené podpory v nezaměstnanosti odečíst

pouze a toliko tento příspěvek – pokud tedy žalovaný dospěl k jinému závěru, považuje žalobce takový právní názor za nesprávný. Závěrem žalobce navrhl napadené rozhodnutí žalovaného zrušit.

Vyjádření žalovaného

[5] Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na závěrech vyslovených v napadeném rozhodnutí. Zdůraznil, že nebyly splněny důvody pro obnovu řízení, tj. nevyšly najevo žádné nové skutečnosti, které by existovaly v době původního rozhodnutí a zároveň by byly odvolateli (žalobci) ku prospěchu a tento je nemohl v původním řízení uplatnit, resp. neexistovaly ani jiné důvody pro obnovu podle ust. § 100 odst. 1 správního řádu. Žalovaný podrobně rozebral rozdíly ve vyplacení výsluhového příspěvku v souběhu s invalidním a starobním důchodem ve smyslu ust. § 160 zákona o služebním poměru, přičemž vyzdvihl, že při souběhu s invalidním důchodem nedochází ke snížení výsluhového příspěvku, ale pouze se vyplácí v části, která je vyšší než invalidní důchod. Žalovaný uzavřel, že skutečnost, že s rozhodnutí o výsluhovém příspěvku je uvedeno, že se za výsluhový příspěvek nadále považuje toliko rozdíl mezi náležejícím invalidním důchodem a výsluhovým příspěvkem, není možno posoudit jako důvod pro obnovu řízení ve věci podpory v nezaměstnanosti, neboť toto rozhodnutí je v rozporu se zákonnou úpravou a žalovaný se touto musí řídit. Žalovaný navrhuje žalobu v celém rozsahu zamítnout.

Skutečnosti zjištěné ze správního spisu pro posouzení věci

[6] Dne 19. 9. 2014 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým zamítl návrh žalobce na obnovu řízení ve věci podpory v nezaměstnanosti, které bylo žalovaným jako odvolacím správním orgánem potvrzeno napadeným rozhodnutím. Součástí správního spisu je, mimo jiné, následující:

- žádost o podporu v nezaměstnanosti na předepsaném tiskopisu ze dne 5. 8. 2014, spolu s patřičnými přílohami;
- potvrzení o výši výsluhového příspěvku vydaného Ministerstvem vnitra dne 1. 7. 2014, z tohoto dokumentu plyne, že žalobce pobíral výsluhový příspěvek ve výši 6.120,- Kč;
- rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Ostravě ze dne 7. 8. 2014, č. j. FMA-11815/2014-A42, jímž byla žalobci přiznána podpora v nezaměstnanosti od 5. 8. 2014 s tím, že soud z odůvodnění zjišťuje, že úřad práce operoval pro účely ust. § 50 odst. 7 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zaměstnanosti“) s výsluhovým příspěvkem ve výši 6.120,- Kč;
- rozhodnutí ředitele odboru sociálního zabezpečení Ministerstva vnitra ze dne 4. 9. 2014, č. j. OSZ-126466-24/D-Šm-2014, kterým bylo rozhodnuto tak, že žalobci náleží od 1. 8. 2014 výsluhový příspěvek ve výši 825,- Kč měsíčně, přičemž se v odůvodnění konstatuje následující: „K datu 1.8.2014 činí invalidní důchod částku 6.375,- Kč měsíčně a výsluhový příspěvek činí částku 7.200,- Kč měsíčně. Rozdíl mezi náležejícím invalidním důchodem a výsluhovým

*příspěvkem činí částku 825,- Kč měsíčně. Za výsluhový **příspěvek se od 1.8.2014 považuje toliko tento rozdíl.***“;

- žádost o obnovu řízení ve věci přiznání podpory v nezaměstnanosti žalobce ze dne 16. 9. 2014, doručena úřadu práce dne 17. 9. 2014;
- odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajské pobočce v Ostravě ze dne 19. 9. 2014, č. j. MPSV-UP/48569/14/FM, kterým byla žádost o obnovu řízení zamítnuta;
- posudek o invaliditě ze dne 3. 7. 2014, č. j. LPS/2014/4574-FM_CSSZ.

[7] Součástí správního spisu je též napadené rozhodnutí žalovaného, které bylo žalobci doručeno dne 21. 1. 2015.

Právní úprava

[8] Podle ust. § 73 odst. 2, věty první části před středníkem správního řádu *je pravomocné rozhodnutí závazné pro účastníky a pro všechny správní orgány.*

[9] Podle ust. § 57 odst. 3 správního řádu *rozhodnutím příslušného orgánu o předběžné otázce, které je pravomocné, popřípadě předběžně vykonatelné, je správní orgán vázán.*

[10] Podle ust. § 50 odst. 7 zákona o zaměstnanosti *se u uchazeče o zaměstnání, který má nárok na výsluhový příspěvek a současně mu vznikne nárok na podporu v nezaměstnanosti (§ 39), výše podpory v nezaměstnanosti stanoví jako rozdíl mezi podporou v nezaměstnanosti stanovenou podle odstavce 3 věty první a výsluhovým příspěvkem.*

[11] Podle ust. § 160 zákona o služebním poměru *při souběhu nároku na výplatu výsluhového příspěvku s nárokem na výplatu starobního důchodu ze základního důchodového pojištění nebo invalidního důchodu se výsluhový příspěvek vyplácí pouze tehdy, jestliže je vyšší než některý z uvedených důchodů, a to ve výši rozdílu mezi výsluhovým příspěvkem a důchodem. Rozdíl mezi výsluhovým příspěvkem a důchodem se zjišťuje ke dni přiznání starobního důchodu ze základního důchodového pojištění nebo invalidního důchodu anebo ke dni úpravy invalidního důchodu při změně stupně invalidity. Jde-li o souběh nároku na výplatu výsluhového příspěvku s nárokem na výplatu starobního důchodu ze základního důchodového pojištění, považuje se ode dne přiznání starobního důchodu ze základního důchodového pojištění za výsluhový příspěvek toliko rozdíl mezi náležejícím starobním důchodem ze základního důchodového pojištění a výsluhovým příspěvkem k tomuto dni a nadále se samostatně zvyšuje podle § 159 bez přihlédnutí k výši důchodu.*

[12] Podle ust. § 100 odst. 1 správního řádu *řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže (a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými; (b) nebo bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno;*

a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.

Právní posouzení věci samé

[13] Krajský soud po prostudování spisového materiálu správních orgánů dospěl k závěru, že námítka žalobce je důvodná. Spornou právní otázkou v předmětném správním řízení a jejíž vyřešení je klíčové pro rozhodnutí tohoto sporu, bylo to, zda rozhodnutí ředitele odboru SZ MV ze dne 4. 9. 2014, č. j. OSZ-126466-24/D-Šm-2014 je způsobilé vyvolat k žádosti žalobce obnovu řízení o přiznání podpory v nezaměstnanosti žalobce – ostatně zjištěný skutkový stav nebyl žalobou nijak napaden ani rozporován. Podle shora citovaného ust. § 50 odst. 7 zákona o zaměstnanosti se výše podpory v nezaměstnanosti stanoví jako rozdíl mezi podporou v nezaměstnanosti stanovenou podle ust. § 50 odst. 3 věty první zákona o zaměstnanosti a výsluhovým příspěvkem. Vzhledem k uvedenému ustanovení je správní orgán rozhodující o přiznání podpory v nezaměstnanosti povinen se zabývat výší výsluhového příspěvku, byl-li tento účastníku řízení přiznán. Úřad práce v původním řízení vycházel z dokumentů, které mu předložil žalobce, mimo jiné i z potvrzení Ministerstva vnitra ze dne 1. 7. 2014, kterým bylo potvrzeno, že žalobce pobírá výsluhový příspěvek ve výši 6.120,- Kč. Úřad práce tedy v původním řízení žalobci přiznal podporu v nezaměstnanosti s přihlédnutím k uvedené výši výsluhového příspěvku, a to rozhodnutím ze dne 7. 8. 2014, č. j. FMA-11815/2014-A42, které nabylo právní moci dne 4. 9. 2014. Následně po pravomocném skončení řízení o přiznání příspěvku v nezaměstnanosti vydal ředitel odboru SZ MV nové rozhodnutí o výši výsluhového příspěvku, kterým byl tento nově stanoven na částku 825,- Kč 1.8.2014. Správní orgány správně již v řízení o žádosti o obnovu řízení posuzovaly otázku, zda je s ohledem na podstatu věci a důvody podané žádosti možné, že by již skončená věc mohla být se zohledněním skutečností, o které se žádost o obnovu řízení opírá, posouzena jinak (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 16. 9. 2011, č. j. 62 Af 8/2010-112, publikovaný pod NSS 3815/2011), avšak dospěly k zcela nesprávnému závěru.

[14] Jen na okraj soud konstatuje, že oba správní orgány rezignovaly na posouzení splnění formálních podmínek žádosti o obnovu, uvedených v § 100 odst. 1 správního řádu a rovnou se předmětnou problematikou zabývaly „jakoby“ v obnoveném řízení, nicméně tato vada nemůže být v daném případě, sama o sobě, důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí, byť k ní soud musí přihlížet z úřední povinnosti.

[15] Soud se zaměřil na samotné rozhodnutí o výsluhovém příspěvku ze dne 4. 9. 2014, přičemž z něj jednoznačně plyne, že ve výrokové části rozhodnutí je uvedeno, že žalobci od 1. 8. 2014 náleží výsluhový příspěvek ve výši 825,- Kč, když činí *invalidní důchod částku 6.375,- Kč měsíčně a výsluhový příspěvek činí částku 7.200,- Kč měsíčně. Rozdíl mezi náležejícím invalidním důchodem a výsluhovým příspěvkem činí částku 825,- Kč měsíčně. Za výsluhový příspěvek se od 1.8.2014 považuje toliko tento rozdíl.*“, pročež soud konstatuje, že se nemůže jednat o zřejmou nesprávnost (srov. ust. § 70 správního řádu), a skutečně bylo záměrem ředitele odboru SZ MV rozhodnut tak, jak je uvedeno ve výroku. V případě uvedeného rozhodnutí ředitele

odboru SZ MV se též nejedná o rozhodnutí nicotné, neboť tento je nadán pravomocí ve věci výsluhového příspěvku jednat a rozhodovat podle ust. § 2 odst. 4 zákona o služebním poměru. Krajský soud se zcela ztotožňuje s názorem žalovaného i správního orgánu I. stupně, že ředitel odboru SZ MV v rozhodnutí o výsluhovém příspěvku ze dne 4. 9. 2014 nesprávně aplikoval ust. § 160 zákona o služebním poměru, když ust. věty poslední § 160 lze užít pouze u souběhu starobního důchodu s výsluhovým příspěvkem, nikoli jak tomu učinil i ředitel odboru SZ MV, když jej aplikoval i na důchod invalidní. Nicméně tento závěr nemůže nic měnit na závaznosti zmíněného rozhodnutí ředitele odboru SZ MV s odvoláním na st. § 73 odst. 2, věty první části před středníkem správního řádu, neboť uvedené rozhodnutí je závazné i pro žalovaného. Nelze tedy učinit jiný závěr, než ten, že pokud se změnila výše výsluhového příspěvku zpětně k 1. 8. 2014, a to až po vydání původního rozhodnutí o přiznání příspěvku v nezaměstnanosti, kterým byl přiznán od 5. 8. 2014, je takové rozhodnutí ředitele odboru SZ MV podle ust. § 100 odst. 1 písm. b) správního řádu důvodem pro povolení obnovy řízení.

[16] Postup správních orgánů uvedený v odstavcích [13] až [15] tohoto rozsudku krajský soud hodnotí jako procesní vadu, pro kterou rozhodnutí žalovaného ve výroku I. zrušil v souladu s ust. § 78 odst. 1 s. ř. s. a věc mu vrátil podle ust. § 78 odst. 4 s. ř. s. k dalšímu řízení. Soud rozhodl bez nařízení jednání v souladu s ust. § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

[17] Krajský soud připomíná, že správní orgány jsou vysloveným právním názorem v dalším řízení vázány podle ust. § 78 odst. 5 s. ř. s.

[18] O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalobci vznikly náklady zaplacením soudního poplatku za podání žaloby ve výši 3.000,- Kč a dále v souvislosti s právním zastoupením, a to za 2 úkony právní služby po 3.100,- Kč a 2x režijní paušál po 300,- Kč (ust. § 6 odst. 1, § 7, § 9 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění) a vzhledem ke skutečnosti, že advokát je plátcem DPH, též náhrada 21 % DPH ve výši 1.428,- Kč. Náklady za právní zastoupení tak činí celkem 8.228,- Kč Celkové náklady řízení představují částku 11.228,- Kč. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen o.s.ř.), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, stanovil soud žalovanému k plnění lhůtu 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku (ust. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159 a § 168 o.s.ř.). Podle ust. § 149 odst. 1 o.s.ř. za použití ust. § 64 s.ř.s. závázal soud žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 24. května 2016

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně